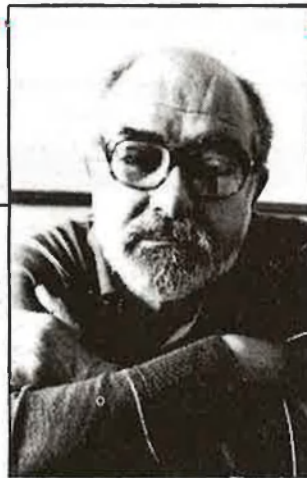

La 'COC' i les autonomies

No sé per què algú s'ha d'estranyar del fet que els EUA vulguen intervenir a Nicaragua. Si hi ha una «civilització occidental i cristiana» a defensar enfront de les amenaces de l'ós comunista i, per tant, és necessari integrar una Aliança, santa, naturalment, com el mateix nom indica, tot allò que fa Reagan, ja que per a això ha estat elegit, no és res més que anticipar-se als esdeveniments. Els sandinistes, ¿què volen? ¿Renunciar a l'ombra protectora dels EUA? ¿Seguir un «model» de societat diferent del que es comú a la «civilització», etcètera? Doncs, són un perill evident, que cal neutralitzar i, si cal, eliminar tot seguit, per tornar a posar el país en condicions de reintegrar-se al món que li correspon. Tot allò de la poma podrida i els efectes que té si la col·loquen amb les sanes en la mateixa panera no s'ha de prendre com benefici d'inventari. És una veritat com un cove i, això faltava, tolerar un altre cas com el de la Cuba de Fidel Castro. ¿Fins aquí podrien arribar les coses!

Convé que cadascú tinga les coses clares. No es pot pertànyer a l'OTAN i voler-se desentendre d'Amèrica Central. Comunisme, no

Vicent Ventura

n'hi ha més que un, i el mateix es pot dir de la «civilització occidental i cristiana». I això significa que tots els «occidentals i cristians» —sobretot cristians— són allò que es diu «corresponsables». En entrar a l'OTAN, assumiem, lliurement, no gosarà ningú dir una altra cosa, que el qui té la bomba atòmica, el dòlar i el «model» de societat, és l'amo, encara que siga per allò que el qui paga mana. I no s'hi val ara d'esquinçar-se els vestits, que estan caríssims, per una invasió de més o una de menys.

En elegir Reagan, el poble americà, el bon poble al qual els seus enemics volen diferenciar de la potència americana, tot i ser claríssim que la potència americana és el poble americà —també es pot dir a l'inrevés, podeu fer-ne la prova— va actuar en nom del bon poble europeu, unit a ell en la defensa dels «valors» que

representen la comuna civilització, el nom de la qual quedarà citat d'ara endavant amb l'abreviatura COC. Així, doncs, el president nord-americà és el president de tot l'Occident. ¿Hi ha ningú que s'atrevesca a dubtar-ho? Que isca, si té allò que cal tenir. Que isca, si s'atreveix, i veurà com són de fermes i de fidels els pobles que s'arreglaren al costat del seu president, el president de l'OTAN, que, un dia no llunyà, llançarà primer i sense resposta possible la bomba atòmica. Parle, naturalment, del president del Món.

Prop de la mateixa Nicaragua, al costat mateix, hi ha un país que ha entès perfectament el que cal fer per viure en pau i tranquil·litat —i, fins i tot, amb bons aliments, si no per a tots, sí per a la major part o, almenys, per la part més fidel als valors de la COC— en lloc d'anar fent-se el valent i provocant l'ira sagrada de l'Amo. S'han tornat a decidir per ser un «estat autònom associat». Associat als EUA, és clar. I autònom. ¿Que no és cosa de mirar-s'ho, això? Associats directes, encara no ho som. Hi ha l'OTAN pel mig. Però sí que som autònoms. L'Estat de les autonomies. ¿Per què no mirem de fer bondat i associar-nos-hi?

SUBSCRIPCIÓ A LA REVISTA

1r. cognom 2n

Nom Domicili

Població D. P. Tel. part

Lloc de naixement Any de naixement

Professió Lloc de treball

Se subscriu al setmanari EL TEMPS per un any per la quantitat de:

5.850 pessetes 10.500 pessetes (Europa) Firma

Pagarà: semestralment anualment

Forma de pagament: Dom. bancària Taló bancari Gir postal.
En el cas corresponent ompliu, al darrere, la domiciliació bancària.

EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S. A. Avinguda del Baró de Càrcer, 40, 1a. València-1

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Distingits senyors:

Caixa o banc Agència

Carrer Ciutat

Els preguja que els rebuts que a nom d'.....

Domicili Població

presentarà EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S. A., per un total de ptes.

a pagar en terminis per la quantitat de ptes. siguen

pagats amb càrrec al compte corrent núm.
a la llibreta d'estalvis de de 198.....

Firma